

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת יגש השע"ט

לומר
תודה
עמוד 4

הכל מאת ה'

שלום ילדים, מה שלומכם?

ליעקב ולכל האחים, כאלו
הם לא עשו לו דבר!

לאחר שיוסף התנדע לאחיו, הוא
היה יכול להשיב להם כגמולם
על כל מה שהם עשו לו. הרי
האחים התנהגו עמו בצורה לא
ראויה בכלל! יוסף, שהיה משנה
למלך מצרים, בודאי היה יכול
להעניש אותם בחמרה.

יוסף האמין שכל מה שעבר
עליו היה מאת ה' ולטובה,
ולכן הוא לא הרגיש צורך
להתנקם באחיו. מיוסף אנחנו
יכולים ללמוד שגם כאשר
קורה לנו משהו לא נעים או
כשמישהו פוגע בנו - אם
נזכור שהכל מאת ה', נצליח
להתגבר ולומר, וככה נרבה
שלום בינינו.

אך במקום זאת יוסף בחר
להתנהג עם אחיו בצורה יפה
ונעימה. הוא הזמין את אביו
יעקב לרדת למצרים, והוא דאג

2 שעת
סיפור

6 תכזורת

ערוץ מאיר
לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

בן אדם אחרי קוף

באפריקה, במקומות ששם מסתובבים להם הילדים והקופים כמעט בצומת, עד שלפעמים אפשר פשוט להתבלבל בין ילד קופצני לקוף מצוי, צברו המקומיים נסיון מבהק בשיטות שונות ללכידתם של בעלי החיים, והכנת פתיונות מתאמים באופן אישי לכל מין של בעל חיים. נסיון רב שנים במלאכת הצייד עובר במסורת מדור לדור, שפמעט בלתי אפשרי שבעל חיים, שאליו ממען הפתיון, יתחמק ממנו.

ישנן פתיונות בדמות בדים צבעוניים זוהרים המסתירים תחתם בור עמק, ואם זה לא מועיל אז יש את שיטת הפחלצים - פחלצי חיות קטנות שאותן מעמידים הציידים בצדי השבילים, עד שחיות גדולות יותר מתפתות להתקרב, ואז נופלת עליהם הרשת ממעלה העץ. כל פתיון מתאם למהלך החשיבה ודרך החיים של בעל החיים שאותו הם מבקשים ללכד. ככל

שרמת המשקל של בעל-החיים גבוהה יותר, כך הופך הפתיון למתחכם יותר.

הקוף אכן עונה על ההגדרה האחרונה, מנת המשקל שלו אינה נתנת לזלזול, יש לו מנה גדושה ממנה. אולם האדם חכם ממנו, והוא מצא גם את הפתיון ללכידת הקוף.

במשך שנות שהותם של הילדים בחיק הטבע, הם גלו כי הקוף נמשך לריחות מסוימים של מאכלים מתבלים בתבלין חזק המצוי באזור, הקוף נמשך אחר ריחו המגרה של התבלין, ומוכן לעשות כל מאמץ כדי לזכות לאכל ממנו. תאנה זו של הקוף עומדת לו לרושץ, ומשמשת כנקודת מפתח ללכידתו.

הילדים לוקחים אגוז קוקוס בעל קלפה עבה וקשיחה במידה, מחוררים בה חור לא גדול, שהקוף יוכל להכניס את ידו פנימה כשהיא פשוטה. מרוקנים את החלב שבאגוז, ותחת החלב מכניסים מנת ארז מתבגלת היטב באותו תבלין ריחני שריחו נודף למרחוק. את האגוז עצמו קושרים באמצעות חבל חזק אל אחד העצים, וממתנינים לציד.

הם לא צריכים להמתין זמן רב, הספור ברור ופשוט מראש. הקוף הקרוב ביותר לזירת הארוץ מרים באפו את הריח האהוב עליו. הריח עולה למוחו, הפח מעביר פקדה לרגלים, הללו מובילות אותו לחפוש אחר מקור הריח. לא עוברות דקות מספר והקוף מזהה את הריח, את האגוז.

הַאֲנָשִׁים מִתְקַרְבִּים אֶל הַקּוֹף, תּוֹפְסִים בְּיָדוֹ, הוּא מִשְׁתַּלָּל וּבוֹעֵט, אָךְ עַל הָאָרֶז שֶׁבִּידוֹ הוּא לֹא מִסְגָּל לְיָתֵר, הוּא לֹא מִסְגָּל לְתַפֵּס שְׂאֵלוֹ יִשְׁתַּחֲרַר מִתַּאֲוָתוֹ, מִיָּד יִמָּצֵא אֶת עֲצָמוֹ בְּיַד פְּשוּטָה בַּחוּץ, אָךְ בִּינְתָּיִם אֶת הָאֲגוּזָה הוּא מִסְרֵב לְהִנִּיחַ. וְהֵם כָּבֵד מוֹצִיאִים מִסְפָּרִים וְחוֹתְכִים אֶת הַחֶבֶל שֶׁאֵלָיו מִחֲבֵר הָאֲגוּזָה. לֹקְחִים אֶת הַקּוֹף וּמְכַנְּסִים אוֹתוֹ הַיֵּשֶׁר אֶל הַכְּלוֹב, מִשֶּׁם יַעֲבֵר אַחֵר כְּבוֹד אֶל גֵּן הַחַיּוֹת. נִטּוּל חֲרוּת וְנִטּוּל חֶפֶשׁ, הָעָקֵר הָאָרֶז.

• • •

כַּמָּה פְּעָמִים הַבְּסָחָנוּ לְעֲצָמָנוּ שֶׁזָּה לֹא יִקְרָה יוֹתֵר, שֶׁזֶה הַפֶּעַם הָאַחֲרוֹנָה שֶׁאֲנִי טוֹעִים כָּל כָּךְ, וְשֶׁזֶה הַפֶּעַם הָאַחֲרוֹנָה שֶׁאֲנִי הוֹלְכִים 'רֹאשׁ בְּקִיר' בְּעֶקֶשְׁנוֹת, יֵשׁ לָנוּ כְּבֵד נָסִיוֹן מִרַע הָעֲבָדָה שֶׁמַּעֲקֵשְׁנוֹת בְּמִקּוֹם הַלֵּא נִכּוֹן, מַדְבָּקוֹת בְּמִשְׁרֹת שְׁגִיּוֹת, מַחֲסֵר רָצוֹן לְהִתְפַּשֵּׁר מַעַט בְּמִקּוֹמוֹת שְׁצָרִיָּה. רַק מִפְּסִידִים.

מַעוֹלָם עוֹד לֹא הִרְחַנּוּ מֵאוֹתָהּ עֶקֶשְׁנוֹת טִפְשִׁית, וּבְכָל זֹאת אֲנִי מִמְּשִׁיכִים לְהִתְעַקֵּשׁ, מִמְּשִׁיכִים לְעֲמֹד עַל עֲקֻנוֹת לֹא לָנוּ, מִמְּשִׁיכִים לְעֶצֶם עֵינַיִם וְלֹא לְרֹאוֹת אֶת מַחִירָה שֶׁל הָעֶקֶשְׁנוֹת.

אוֹלֵי סִפּוּרֵי שֶׁל הַקּוֹף יִתְּנוּ אֶפְשָׁרוֹת לְמַבֵּט שׁוֹנָה עַל הַדְּבָרִים.

הַסִּיפּוּר בְּאִדִּיבוֹת "שְׁלוֹם לַעַם"

בַּתְּחִלָּה מִנְסָה הַקּוֹף לְנִתֵּק אֶת הָאֲגוּזָה מִהֶעֱץ וּלְהוֹבִילוֹ לְמִקּוֹם מְבִטְחִים הֶרְחַק מֵעֵינֵי מְקַנְאִים לְמִינֵיהֶם. אֲבָל הַחֶבֶל הַמְהִדֵּק הֵיטֵב מוֹנֵעַ מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת זֹאת. הוּא מוֹשֵׁף בְּכֹחַ, מְנַעֵנֵעַ לְכָאן וּמְנַעֵנֵעַ לָשָׁם, לְשׂוּא, הַחֶבֶל עֲשׂוֹי בְּיַד מֵאֻמָּנֵת הֵיטֵב, וְהַנִּתּוּק נִשְׁגָּב מִכַּחוֹ שֶׁל הַקּוֹף. הוּא מְתִיאֵשׁ מִהֶמָּאֵמֶץ לְנִתֵּק אֶת הַחֶבֶל וּמַחְלִיט לְאַכֵּל אֶת הַסִּעָדָה בְּחִיק הַסִּבֵּעַ. הוּא בּוֹדֵק אֶת הָאֲגוּזָה מְכַל צִדְדָיו וּמְגַלָּה אֶת הַחוּר, מְתוֹכֵה מְצִיצִים אֵלָיו גְּרָגְרִי אֶרֶז רִיחָנִיִּים, בְּלוֹטוֹת הָרֶק שֶׁלּוֹ עוֹבְרוֹת לְפִעֻלּוֹת מוֹאֲצָת, מוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ וּמְכַנְּסָה פְּנִימָה אֶל תּוֹךְ הָאֲגוּזָה, חוֹפֵן מַעַט אֶרֶז בִּידוֹ הַקְּמוּצָה לְכַדִּי אֲגוּרָה, וְאֵז הוּא מִנְסָה לְהוֹצִיאָהּ הַחוּצָה לֵאלֹהֵי הַהֲצֻלָּה. הַחוּר מְתַאֵם לְיָד פְּשוּטָה, לֹא לְיָד קִפְצָה.

הַקּוֹף מוֹשֵׁף אֶת יָדוֹ בְּכֹחַ, הַכָּאב צוֹרֵב, אָךְ עֶקֶשְׁנוֹתוֹ גְּדוֹלָה, הוּא מְנַעֵנֵעַ אֶת יָדוֹ הַנִּתְנָה בְּאֲגוּזָה הִנָּה וְהִנָּה, מוֹשֵׁף לְכָאן וּמוֹשֵׁף לָשָׁם, מְסַתֵּעַ בִּידָיו, בְּגִלְיוֹ וְגַם בְּשִׁנָּיו, לֵאלֹהֵי תוֹעֵלָת. הִיד הַמְּלָאָה בְּאֶרֶז רִיחָנִי מְמַאֲנֵת לְצִאָת.

יָדוֹ נִפְצָעַת, דָּם זָב מִמֶּנָּה לְתוֹךְ הָאֶרֶז הַמִּתְבַּל, וְהַקּוֹף בְּשֵׁלוֹ, מִתְעַקֵּשׁ לְהוֹצִיא אֶת הִיד כְּשֶׁהִיא מְלָאָה, מִמָּאֵן לְיָתֵר.

מִרְחוֹק מִתְקַרְבִּים הַיִּלְדִּים שֶׁהִנִּיחוּ אֶת הַמַּלְכָּדָת, וְכָלוּב בִּידָם, הַקּוֹף רּוֹאֶה אוֹתָם הֵיטֵב, הוּא גַם יוֹדֵעַ לָשֵׁם מָה בָּאוּ, וְהוּא מְמַשֵּׁף לְהִתְעַקֵּשׁ.

לומר תודה

כאשר יורדים גשמים רבים אנחנו צריכים להודות עליהם לה'! הנה, בוא תראה את הנוסח של תחילת התפילה הזו, אמר אבא והוציא דף שבו היתה רשומה התפילה באותיות גדולות.

יניב קרא לאט לאט: "מודים אנחנו לך, ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, על כל טיפה וטיפה שהורדת לנו..."

יניב סיים לומר את התפילה כולה, ואז הוא קרא בקול: "אבא, אני מכיר את התפילה הזו! אמרנו אותה בבית הספר לפני כמה שנים, אחרי שלא ירדו גשמים תקופה ארוכה!"

אבא ענה: "ייתכן מאוד. לצערנו בשנים האחרונות היו כמה שנות בצורת בהן לא ירדו גשמים רבים. אנחנו צריכים לזכור להודות תמיד כשה' נותן לנו גשם וברכה. וכמובן להתפלל שהגשמים ימשיכו לרדת לרוב, ויהיה לנו חורף מבורך בעזרת ה'".

"וואי איזה גשם יורד בחוץ!", קרא יניב כשראה את הגשם דרך החלון. יניב אוהב מאוד לראות את הגשם היורד.

"יניב, אתה יודע מה אומרים כשיוֹרֵד גשם?", שאל אותו פתאום אבא.

"מה אומרים?! מה צריך לומר?", שאל יניב בתמיהה. הוא לא שמע אף פעם שאומרים משהו כשיוֹרֵד גשם.

"יניב, אמנם הרבה אנשים לא נוהגים כל כך לומר את התפילה הזו, אבל ישנה תפילה מיוחדת שחכמינו תקנו לומר כשיוֹרֵד הרבה גשמים!", אמר אבא.

"מהי התפילה? שכל התבואה והצמחים יצמחו?", שאל יניב.

"לא בדיוק. על התבואה והצמחים אנחנו מתפללים בתפילת שמונה-עשרה. חכמינו תיקנו תפילה מיוחדת להודאה על הגשמים.

פנית בת שחקנים

נכון או לא?

1. יוסף החליט להתוודע לאחיו כאשר יהודה דיבר איתו.
2. כשהאחים שמעו שהוא יוסף, הם מיד חיבקו ונשקו אותו.
3. יוסף הגיע לארץ כנען להביא את אביו יעקב.
4. ה' אמר ליעקב שלא יפחד לרדת למצרים.
5. יוסף שלח סוסים כדי להביא את יעקב למצרים.
6. יעקב מיד האמין כשאמרו לו שיוסף עדיין חי.
7. יעקב היה בן 100 שנה כשהוא עמד לפני פרעה במצרים.

חידת חדגא: על מי נאמר [בפרשה] שלא יכול להתאפק ועל מי [בתנ"ך]
נאמר שהתאפק, ומה המשותף לשניהם? (למרות שהם שונים לגמרי!)

חידת פולקע:

כתב חידה: "בן השני ושמו כשם מלך אדום וישראל"

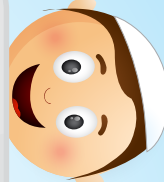
תכזורת

ז	ו	ס	ר	כ	מ	פ	ג	ע	ה	מ
א	ח	ד	ו	ת	ב	י	ס	ח	ר	ד
ד	מ	ט	כ	י	ש	צ	ר	ו	ס	ב
מ	צ	צ	ב	ב	צ	ט	כ	פ	י	י
ח	ר	ל	ט	נ	ע	ח	ח	ת	א	ש
ב	י	י	ש	ע	י	י	י	ק	ט	ג
כ	מ	צ	ג	ג	ח	מ	ב	ק	ע	י
ר	נ	מ	ק	ל	א	פ	י	ק	ו	ו
ע	ש	י	ל	ו	ר	ת	ג	נ	ר	ב
ח	ה	ח	ע	ת	צ	ד	נ	כ	צ	ר
ב	א	א	ב	א	ב	ע	נ	ח	ה	ת

יגש
 יוסף
 יעקב
 בנימין
 מצרים
 עגלות
 אחים
 שבטים
 אחדות
 ארץ גושן
 מנשה
 אפרים

סביב השולחן

חיימק'ה

בני

נעמה

בני: שמעתי רעיון יפה שמקשר בין חנוכה לפרשיות השבוע שאנחנו קוראים.
נעמה: נשמח לשמוע!

בני: רמז: זה קשור לסביבון!

טליה: סביבון? איפה יש סביבון בפרשת השבוע?

בני: ח ח ח, לא אמרתי שיש סביבון בפרשה. אבל זה קצת מתקשר.

נעמה: אני משערת שזה קשור לסבובים של הסביבון.

בני: כן. אז אני אסביר: שמעתי שיש שמסבירים את המנהג לשחק בסביבונים
בחנוכה בך שאת הסביבון מסובבת היד מלמעלה. זה רמז על כך שבחנוכה
נעשו לנו נסים על ידי ה' שסובב מלמעלה את הדברים.

טליה: מה הכוונה סובב? את מה ה' סובב?

נעמה: כשאומרים שה' מסובב את הדברים, הכוונה היא שהוא גורם לסבות
שלהם. כל דבר נגזר בגלל דבר אחר, וה' הוא גורם של הסבות האלו, לפי
רצונו. זה נקרא שה' הוא מסובב את הדברים.

טליה: הבנתי. זאת אומרת שה' גרם לך שבחנוכה יהיו נסים ונפלאות.

בני: כן. מאוד. ועכשו אסביר כיצד זה קשור לפרשה: גם פרשיות השבוע
שמדברות על מכירת יוסף ועל כך שהאחים ירדו לקנות אכל במצרים וכל
מה שנגזר מזה - כל זה בעצם דברים שנגרמו ברצון ה' שסובב אותם. כי ה'
תכנן שיעם ישראל ירד למצרים, וזה נעשה על ידי כל הספור של מכירת יוסף.

נעמה: יפה מאוד! גם בחנוכה וגם בפרשיות השבוע אנחנו רואים איך ה' מסובב
את הדברים, כדי לעשות את רצונו. נקרא שה' יסובב גם לנו שיקרו לנו דברים
טובים תמיד.

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא

מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!

טליה

יונתן

